

§ 343.

Foruden de i § 219, 1ste Punktum, og § 220, 2det Punktum, ommeldte Aktstykker bliver endvidere Udskrift af Underrettens Dom og af Domsforhandlingen for Underretten at indlevere paa Landsrettens Kontor og at meddele Forsvareren eller, hvis der ingen Forsvarer er, Tiltalte.

Hvor en frifindende Dom er paaanket af Overanklageren, kan Afvisning fra Landsretten ske overensstemmende med § 228, naar det findes, at Overanklageren mangler Paataaleret, eller at det paatalte Forhold ikke er strafbart, eller at Straf er udelukket ved Forældelse.

§ 344.

De for Underretten afhørte Vidner og Syns- eller Skønsmand, hvis Forklaringer skulle benyttes som Bevis under Ankesagen, blive at afhøre paa ny for Landsretten, medmindre Sagen findes at kunne tilstrækkelig oplyses ved Oplæsning af de Forklaringer, som de paagældende have afgivet for Underretten.

Udebliver Tiltalte uden oplyst lovligt Forfald i et Tilfælde, hvor Anken er rejst af ham og omfatter Bevisbedømmelsen, kan Retten ved Kendelse afvise hans Anke, naar den finder, at Forhandlingen ikke med Nytte kan fremmes i hans Fraværelse, og navnlig at Oplæsning af hans tidligere Forklaring ikke kan træde i Stedet for ny Afhøring (jfr. § 248).

§ 345.

Landsrettens Dom i en fra en Underret indanket Sag kan i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Højesteret (§ 96) undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for samme, naar særlig Grund hertil foreligger, navnlig naar Sagen skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden saadan Frist, som bestemt i § 337, 2det Stk., og finde i Henseende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Tilfølgetagelse Reglerne i sidste Stykke af § 337 og i § 338 Nr. 4 tilsvarende Anvendelse.

Reglerne i Kap. XXVII blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anke, som iværksættes i Henhold til nærværende Paragraf.

Kapitel XXIX.

Kære til højere Ret.

§ 346.

Over for Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret eller en Underret (denne sidste ogsaa som Undersøgelsesret), som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i §§ 317 og 337, kan, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, over for hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til højere Ret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Over for Domme kan Kæremaal kun rejses i de i §§ 401 og 404 nævnte Tilfælde.

Mod Kendelser og andre Beslutninger, der afgives under Domsforhandling eller under dennes Forberedelse, kan dog uden for de Tilfælde, hvor Adgang til Kære har særlig Hjemmel i Loven, Kæremaal kun rejses, naar og for saa vidt Beslutningen gaar ud paa, at Sagen udsættes eller afvises eller hæves, eller angaar Fængsling, Be-